

دوشنبه 11 آبان 1405 - 12:27

بروکراسی و بخشنامه‌های متغیر، نقدینگی تولید را می‌بلعد

مهدی امینی، نایب‌رئیس کمیسیون مالیات، کار و تأمین اجتماعی اتاق ایران، در گفتگو با اتاق ایران آنلاین با اشاره به اینکه تأمین مالی تولید فقط به پرداخت تسهیلات بانکی محدود نمی‌شود، تصریح کرد: سرعت دریافت مطالبات، ثبات مقررات، نحوه محاسبه و وصول مالیات، عملکرد سازمان تأمین اجتماعی و میزان اختیار مدیران اجرایی نیز بر جریان نقدینگی بنگاه‌ها اثر می‌گذارد.

او افزود: در شرایطی که واحدهای صنعتی برای تأمین هزینه های جاری و حفظ تولید به منابع مالی نیاز دارند، تأخیر در پرداخت تسهیلات و طولانی شدن فرایندهای اداری می تواند مشکلات مالی آن ها را تشدید کند.

از سوی دیگر، تغییرات مکرر مقررات و تمرکز تصمیم گیری در سطوح مرکزی، امکان برنامه ریزی را کاهش می دهد و هزینه پیگیری امور را برای فعالان اقتصادی افزایش می دهد.

این فعال اقتصادی با اشاره به شرایط جنگی و محدودیت های فعالیت اقتصادی، از افزایش فشارهای مالیاتی بر بنگاه ها انتقاد کرد و ادامه داد: سازمان امور مالیاتی در این شرایط میزان مالیات استان ها را افزایش داده است، در حالی که وضعیت اقتصادی با شرایط عادی تفاوت دارد و بسیاری از واحدها برای پرداخت تعهدات خود با مشکل مواجه اند.

به گفته امینی، برخی واحدها در سال ۱۴۰۴ با دشواری پرداخت مالیات سال قبل روبه رو بوده اند؛ زیرا نه امکان واردات و صادرات مانند گذشته فراهم است و نه بازار داخلی توان لازم برای چرخاندن چرخه فعالیت بنگاه ها را دارد.

او تأکید کرد: نمی توان در شرایط جنگی، بدون توجه به محدودیت های تولید و فروش، همان انتظارات دوره عادی را از واحدهای صنعتی داشت.

نایب رئیس کمیسیون مالیات، کار و تأمین اجتماعی اتاق ایران همچنین از عملکرد سازمان تأمین اجتماعی و صدور بخشنامه های متعدد انتقاد کرد.

او گفت: مدیر یت واحد صنعتی باید بتواند از ابتدای سال برای هزینه ها و تعهدات خود تا پایان سال برنامه ریزی کند؛ اما تغییرات مکرر مقررات و صدور بخشنامه های جدید، این امکان را از بنگاه ها می گیرد و برنامه ریزی تولید را دشوار می کند.

این فعال اقتصادی با اشاره به تسهیلات تبصره ۱۸ نیز بیان کرد: پرداخت منابع مربوط به سال ۱۴۰۳ با تأخیر مواجه شده، در مقطع مورد اشاره تنها حدود ۲۰ درصد این منابع پرداخت شده بود.

وقتی تسهیلات حمایتی در زمان مورد نیاز به دست تولیدکننده نمی رسد، کارکرد آن در تأمین سرمایه در گردش و ادامه فعالیت واحد صنعتی کاهش می یابد.

او گفت: بعضی از این بانک ها به جای تمرکز بر تأمین مالی تولید به بنگاه داری روی آورده اند و تمایل کافی برای پرداخت تسهیلات به واحدهای صنعتی ندارند.

از نگاه امینی، ضعف نظارت و پاسخ گویی بانک مرکزی نیز به مشکلات بانکی بنگاه ها دامن زده است.

امینی یکی دیگر از موانع جدی فعالیت اقتصادی را تمرکز تصمیم گیری در تهران دانست و تصریح کرد: مدیران استانی در بسیاری از موارد اختیار کافی برای حل مشکلات واحدهای تولیدی ندارند.

در نتیجه، فعالان اقتصادی برای پیگیری موضوعاتی که می تواند در سطح استان تعیین تکلیف شود، ناچار به مراجعه به تهران و طی کردن مسیرهای طولانی اداری می شوند؛ فرایندی که هزینه و زمان زیادی به بنگاه ها تحمیل می کند، بی آنکه نتیجه روشنی در پی داشته باشد.

او راهکار اصلی برای کاهش این مشکلات را تفویض اختیار به مدیران استانی و تشکل های بخش خصوصی، از جمله اتاق های سراسر کشور و خانه های صنعت و معدن، عنوان کرد.

امینی با اشاره به تجربه رسیدگی به برخی امور از طریق تشکل ها گفت: در نمونه ای که به آن اشاره دارد، فرایندی که پیش تر حدود ۱۵ روز طول می کشید، پس از واگذاری اختیار و کوتاه شدن مراحل تأیید، در حدود دو ساعت انجام شده است.

نایب رئیس کمیسیون مالیات، کار و تأمین اجتماعی اتاق ایران در پایان بر ضرورت اعتماد بیشتر به بخش خصوصی و واگذاری اختیار به تشکل های اقتصادی تأکید کرد و گفت: استفاده از توان و تجربه این تشکل ها می تواند روند رسیدگی به مشکلات تولیدکنندگان را کوتاه تر و کارآمدتر کند.